

'WITVIS-KARPEREN' MET DE VASTE STOK

Hoe vis je gericht op (kleine) karper met de klassieke vaste stok? Vraag dat maar aan Florian Wijsman (19), die van deze 'hybride' visserij zijn specialisme heeft gemaakt. Hét VISblad keek zijn aanpak van hem af bij Fort Vreeswijk in Nieuwegein.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: MARK VAN DER ZOUW

“Oei, dat ziet er niet best uit”, mompelt Florian terwijl hij een sportvisser verderop aan de vijver aanschouwt. De man kijkt beteuterd naar de kluwen lijn om zijn hengel – een stevige vis heeft de haak net gelost. “Ach ja, ook dat hoort erbij. Blijkbaar is de vis in elk geval actief.” Florian verzet zijn zinnen en begint de auto uit te laden. Zijn stek kiest hij op een steenworp afstand van de parking. Met een frons staart hij naar de donkere lucht. “Het zou toch niet gaan regenen?” Dat het windstil is, bevalt hem wel: ideaal voor een vijversessie met zijn geliefde vaste stok.

F1-VISSEN

“Ja, het barst hier van de vis,” verklaart Florian wanneer vlakbij het riet aan de overkant een vis in het oppervlak draait. Pal tegen de ‘eigen’ oever liggen veldjes met gele plomp, het water is modderbruin en troebel. “Hengelsportvereniging De Vaart-Poscar heeft hier zo’n zes jaar geleden jonge karpertjes uitgezet, vooral zogenaamde F1-vissen – ook wel bekend als ‘kruiskarpers’. Ze gedijen uitstekend, mede omdat ze de eerste jaren met pellets zijn bijgevoerd.” Florian is een groot fan van deze vissen. “Het zijn fraaie vissen, ze blijven vrij klein en zijn bovendien altijd goed vangbaar – zelfs in de winter azen ze door. Tenslotte bieden ze aan de vaste hengel fantastische sport.”

STAANDE HAAK

Zittend op zijn plateau haakt hij de hoofdlijn in de connector van het topelastiek. “Die extra lus-in-lus-verbinding vind ik prettig,

want tijdens de drill schiet de connector weleens open”, legt Florian uit. Op de hoofdlijn (16/00) zit een 0,3-grams dobbertje met daaronder gespreid op de lijn de gewichtjes. De onderlijn – 12/00, 15 centimeter lang – komt kant-en-klaar uit een pakje. “Ik ben echt niet vies van wat doe-het-zelven, maar de kwaliteit van fabrieksmateriaal is tegenwoordig gewoon uitstekend”, aldus Florian. Met behulp van een peilgewichtje verkent hij zijn stek net zo lang tot de felrode antenne nét boven water staat. “Met een staande haak komt een aanbeet zonder vertraging

door,” licht hij toe. Florian pakt een markeerstift en zet op zijn hengel een streep ter hoogte van de antenne. “Mocht ik straks toch wat (on)dieper willen vissen, dan zie ik ook hoevél ik mijn dobber verstel.”

BALANS ONTDEKKEN

“Ho, wacht even”, onderbreekt Florian zichzelf even later. Zijn blik houdt hij strak op zijn dobber gericht. Het puntje duikt onder, keert heel subtiel terug en vertrekt vervolgens teregend langzaam. Resoluut slaat Florian zijn hengel opzij. “Hangen!” Het

F1-karpertjes (ook wel ‘kruiskarpers’) blijven klein en azen het hele jaar door.

‘Met een staande haak – waarbij de antenne nét boven water staat – komt een aanbeet zonder vertraging door’

felrode elastiek is de eerste tellen nauwelijks zichtbaar maar rekt bij de eerste run wel twee meter uit. De hengeltop buigt nauwelijks mee. “Dat hoeft ook niet, want je ziet hoe het elastiek het meeste werk doet”, verklaart Florian. “De juiste balans tussen elastiek, lijn en hengel moet je in de praktijk ontdekken. Mijn elastiek is 1.4 tot 1.8 mm dik; maat 10 dus ongeveer.” Met de laatste hengeldelen dirigeert Florian het schubkarpertje in het net. Dankzij het vissen zonder weerhaak – conform de verenigingsregels – is de vis in een handomdraai onthaakt.

VOEDSELNIJD

Florian vult zijn cup met een handjevol pellets om deze even later pal boven zijn stek te laten vallen. De cup houdt hij bewust hoog. “Het is vooral het geluid van de pellets op het water waardoor een kortstondige voedselnijd ontstaat. De vissen hier herkennen dat ‘signaal’ omdat er zoveel wordt gevestigd.

Veel pellets voeren is dus ook niet nodig, zolang je het maar na elke vangst even doet”, licht hij toe. Beheerst schuift Florian een zachte, geweekte pellet (type ‘softhook’) op de haak – het puntje steekt er nog nét uit. “Zie je hoe mooi hij

past dankzij die ruime haakbocht?” Nog geen minuut nadat hij heeft ingelegd, krijgt Florian alweer beet en haakt hij de tweede vis van de middag – dit keer een iets lichter getint exemplaar. Niet veel later volgt nummer drie in de vorm van een ‘spiegel’. “Zo hard kan het gaan op dichtbezet water”, aldus Florian. “Daarom kom ik hier ook zo graag.

OOK CONTROLEUR

Toch komt Florian niet alleen met zijn hengels in Nieuwegein. Hij is als vrijwilliger bij De Vaart-Poscar ook actief als controleur. Mede daardoor is hij voor de meeste leden inmiddels een bekend gezicht. “Ik vind het leuk werk, maar helaas kom ik aan het water vrijwel alleen ouderen tegen – met mijn negentien jaar ben ik echt uitzonderlijk jong.” Zelf werkt Florian ook veel met jeugd: namens Sportvisserij Midwest Nederland geeft hij als erkend VISmeester vislessen op basisscholen in de regio en als jeugdwedstrijdcoach brengt hij zijn kennis en kunde over aan een viertal jonge sportvissers. Zelf zat hij enkele jaren geleden nog in het Evezet-talententeam dat aan de Topcompetitie Zoet U20 meedeed. “In die periode heb ik mijn vaste stokvisserij tot in de puntjes doorontwikkeld”, aldus Florian. “Daar is deze visserij – waarmee ik

gericht op grotere vis mik – mijn eigen afgeleide van.”

RUMOERIG VISSEN

Die visserij loopt vandaag op rolletjes: op een haak vol maden – een ‘bananentrosje’ – vangt Florian vis nummer vier, een zeelt van een centimeter of dertig. Even later vergist een schubkarpertje zich in zijn maïs. In het water pal voor zijn voeten laat hij zien hoe de twee platgeknepen korrels in een soort ‘helikopterdraai’ afzinken naar de bodem. “Alles in deze visserij draait om tumult”, legt hij uit. “Daarom lift ik ook steeds mijn dobber en verleg ik mijn aas regelmatig. Het oogt en voelt misschien wat onnatuurlijk, maar rumoer levert bij deze visserij vaak betere vangsten op.”

ADRENALINE

“Hè, verdorie!” Florian mist een aanbeet en voorziet zijn haak snel van een verse pellet. Alles verraadt dat hij er geen genoeg van krijgt. “Ja, dat zit nu eenmaal in me – ik ben nogal gedreven. Dat verklaart ook mijn werk bij de brandweer en het calamiteitenteam van Sportvisserij Midwest Nederland – ik hou van spanning en van het onverwachte.” Na de zesde vis rondt Florian toch af. “Ik kan nog uren doorgaan, maar je moet er een keer een punt achter zetten. En zo heb ik mijn portie adrenaline voor vandaag wel weer gehad.”

Het geluid van vallende pellets ‘triggert’ de vis: voedertijd!

Via een lus-in-lus-verbinding zit het tuigje vast aan de connector.

